

5. ”Onko näin, kun vaikka vapautumisen voidaankin olettaa tapahtuvan ennalta-arvioitavan ja kohtuullisen ajan kuluessa, asianomaisen on käytävä läpi ensi sijassa huumaussaineiden vieroitushoito ja kun työn vastaanottaminen on mahdollista vasta kun hän on hankkinut suurempaa pätevyyttä osoittavan päästötodistuksen?”
6. ”Onko assosiaationeuvoston päätöksen 1/80 14 artiklaa tulkittava siten, että viranomaisten tekemän viimeisen päätöksen jälkeen asianomaisen tai asianomaisten eduksi tapahtunut muutos, jonka vuoksi ei enää voitaisi soveltaa 14 artiklan mukaista rajoitusta, on vielä otettava oikeudenkäyntimenettelyssä huomioon?”

Matratzen Concord GmbH:n, aiemmin Matratzen Concord AG, 7.1.2003 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen neljännen jaoston asiassa T-6/01, Matratzen Concord GmbH, aiemmin Matratzen Concord AG, vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV), 23.10.2002 antamasta tuomiosta

(Asia C-3/03 P)

(2003/C 70/06)

Matratzen Concord GmbH on valittanut 7.1.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston asiassa T-6/01, Matratzen Concord GmbH, aiemmin Matratzen Concord AG, vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV), 23.10.2002 antamasta tuomiosta. Valittajan edustaja on asianajaja Wolf-W. Wodrich, Huyssenallee 58-64, D-45128 Essen, prosessiosoite Luxemburgissa, avustajanaan patenttiasianajajat Zenz, Helber, Hosbach & Partner, Huyssenallee 58-64, D-45128 Essen.

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- kumoaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-6/01⁽¹⁾, Matratzen Concord GmbH, aiemmin Matratzen Concord AG, vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto 23.10.2002 antaman tuomion,
- hylkää toisen asianosaisen valituslautakunnassa 21.4.1998 käydyssä menettelyssä (SMHV – asia nro B 32500) esittämän väitteen,
- velvoittaa SMHV:n ja valituslautakunnassa käydyssä menettelyn toisen asianosaisen korvaamaan valittajalle asian käsittelystä SMHV:n väiteosastossa ja valituslautakunnassa sekä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa ja yhteisöjen tuomioistuimessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- Asetuksen N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen: kuviosta ja kolmesta sanasta koostuva tavaramerkki ”MATRATZEN markt CONCORD” ja tavaramerkki ”Matratzen” eivät ole samankaltaisia vaan täysin erilaisia. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole tuomioissaan tukeutunut tavaramerkkien kokonaisvaikutelmaan eikä näin ollen noudattanut yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-251/95, Sabèl, esittämiä periaatteita. Toteamus, jonka mukaan ainoastaan sana ”MATRATZEN” on haetun tavaramerkin hallitseva osa, on yleisten periaatteiden ja elämäkokemuksen vastainen.
- Tavaroiden vapaan liikkuvuuden periaatteen (EY 28 ja EY 30 artikla) loukkaaminen: vanhemman tavaramerkin loukkaaminen merkitsee tunnustetun oikeuden väärinkäyttöä. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ottanut tätä asianmukaisesti huomioon.

⁽¹⁾ EYVL 2003, C 19.

Euroopan yhteisöjen komission 13.1.2003 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-5/02, Tetra Laval BV vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 25.10.2002 antamasta tuomiosta

(Asia C-12/03 P)

(2003/C 70/07)

Euroopan yhteisöjen komissio on valittanut 13.1.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-5/02⁽¹⁾, Tetra Laval BV vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 25.10.2002 antamasta tuomiosta. Valittajan asiamiehinä ovat Michel Petite, Anthony Whelan ja Per Hellström, prosessiosoite Luxemburgissa.

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- kumoaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-5/02, Tetra Laval BV vastaan komissio, 25.10.2002 antaman tuomion,
- velvoittaa Tetra Laval BV:n korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut.

*Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut***1. Oikeudellinen virhe näytön ja oikeudellisten seikkojen arvioinnissa**

Komissio esittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen kahdessa toisiinsa liittyvässä suhteessa:

- 1) ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen riidanalaisessa tuomiossa suorittama oikeudellinen arviointi on sisäisesti ristiriitainen ja yhteensopimaton sekä EY 230 artiklan että fuusiokontrolliasetuksen (2) 2 artiklan kanssa,
- 2) ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on ylittänyt ne rajat, joissa yhteisöjen tuomioistuimet voivat tutkia komission hallinnollisia toimenpiteitä korvaamalla muun muassa komission näkemyksen omalla näkemyksellään useissa keskeisissä kohdissa.

Komissio esittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen menettely on sisäisesti ristiriitainen, koska se on väittänyt soveltavansa ilmeiseen harkintavirheeseen nojautuvia arviointiperusteita, vaikka tosiasiallisesti se on soveltanut toisenlaista perustetta.

Lisäksi komissio esittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on riidanalaisessa tuomiossa edellyttänyt laajempaa näyttöä kuin yhteisön säädösten laillisuusvalvonnassa tarvittaisiin. EY 230 artiklassa myönnetään yhteisöjen tuomioistuimille toimivalta tutkia toimielinten säädösten laillisuus. Komissio katsoo, että tuomiossa ”ilmeiseen arviointivirheeseen” viitattaessa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on itse asiassa merkittävästi korottanut näyttökynnystä, jota komissiolta edellytetään sen kieltäessä konglomeraattityyppinen yritysuskittymä, ja näin ollen se on ylittänyt laillisuustutkimuksen rajat. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin pyrkii pohjimmitaan soveltamaan näyttökynnystä, joka perustuu siihen, että komission on ”vakuutettava” ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin sen sijaan, että hakijan olisi tarpeen näyttää, että joko komission menettely on virheellinen tai että se on tehnyt oikeudellisen virheen tai ilmeisen arviointivirheen. Tämän on johtanut siihen, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on laittomasti korvannut komission arvioinnin omalla arvioinnillaan.

2. Oikeudellinen virhe, kun komission edellytetään arvioivan tietyn toiminnan ”laittomuuden” vaikutus sulautuneen yrityksen kannustimiin hyödyntää vipuvaikutusta ja ottavan huomioon yksinomaan käyttäytymiseen liittyvät korjaavat toimenpiteet – asetuksen 2 ja 8 artiklan rikkominen

Komissio esittää kunnioittavasti, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen ja rikkonut

erityisesti asetuksen 2 ja 8 artiklaa, kun se on edellyttänyt komission ottavan huomioon tietyn menettelyn laittomuuden vaikutuksen ja arvioimaan potentiaalisiksi korjaaviksi keinoiksi lupaukset olla ryhtymättä väärinkäytöksiin.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tulkinta on myös osittain ristiriidassa yhteisön oikeuden yleisten periaatteiden kanssa (yhdenvertaisuusperiaate ja syyttömyysoletama). Lisäksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on vääristellyt päätöksen (3) sisältöä näihin päätelmiin päätyessään. Nämä oikeudelliset virheet vaikuttavat koko siihen arviointiin, jonka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt päätöksestä ja vaikuttavat nyt esillä olevan asian lopputulokseen. Näin ollen tuomio tulee kumota.

3. Oikeudellinen virhe, kun komission markkinoita koskevaa määritelmää, jonka mukaan tuotteille on määritetty erilliset markkinat loppukäytön mukaan SBM-koneiden osalta, ei ole hyväksytty

Komissio esittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen ja rikkonut erityisesti fuusio-kontrolliasetuksen 2 artiklaa katsoessaan, että ”[r]iidanalaisessa päätöksessä ei – esitetä riittäviä seikkoja sen perustelemiseksi, että SBM-koneiden osalta on määritetty erilliset alimarkkinat niiden loppukäytön perusteella” ja että ”[n]äin ollen ainoat alimarkkinat, jotka voidaan ottaa huomioon, ovat pienitehoisten ja suuritehoisten koneiden markkinat”.

4. Oikeudellinen virhe, kun komission perusteluista koskien Tetrin määrävän aseman vahvistamista pahvipakkausten osalta ei ole hyväksytty – asetuksen 2 artiklan rikkominen, tosiseikkojen vääristely ja komission esittämien perusteluiden huomiotta jättäminen

Komissio esittää kunnioittavasti, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen katsoessaan, että ”riidanalaisessa päätöksessä esitetyt seikat eivät osoita oikeudellisesti riittävällä tavalla, että muutetun yritysuskittymän vaikutukset Tetrin asemaan lähinnä aseptisten pahvipakkausten markkinoilla Sidelin poistuessa potentiaalisten kilpailijoiden joukosta olisivat sellaisia, että asetuksen 2 artiklan 3 kohdassa määritellyt arviointikriteerit täyttyisivät”.

Päätös perustui horisontaaliseen arviointiin potentiaalisen kilpailun poistamisesta. Pahvipakkausten markkinoilla Tetralla on vahvasti määrävä markkina-asema, sillä sen markkinaosuus on yli 80 prosenttia aseptisten pahvipakkausten osalta. Näin ollen kilpailu on jo vakavasti heikentynyt. Tetrin pääasialliset uhat koskien arkojen tuotteiden pahvipakkauksia tulevat pahvimarkkinoiden ulkopuolelta ja erityisesti kasvavien PET-markkinoiden taholta, joilla Sidelillä on johtava asema, sillä

sen markkinaosuus on 60 prosenttia SBM-koneiden kapasiteetin osalta. Ostamalla Sidelin Tetra on eliminoinut vahvimman itsenäisen kilpailua rajoittavan tekijän, joka tuli PET:in suurimman toimittajan taholta, ja vahvistaa näin määräävää markkina-asemaansa pahvipakkausten osalta.

(1) EYVL C 68, 16.3.2002, s. 19.

(2) Yrityskeskittymien valvonnasta 21 päivänä joulukuuta 1989 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 4064/89 (EYVL L 395, 30.12.1989, s. 1).

(3) 30 lokakuuta 2001 tehty komission päätös K(2001) 3345 lopullinen (asia COMP/M.2416—Tetra Laval/Sidel), jolla keskittymä julistettiin yhteismarkkinoille soveltumattomaksi.

Euroopan yhteisöjen komission 13.1.2003 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-80/02, Tetra Laval BV vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 25.10.2002 antamasta tuomiosta

(Asia C-13/03 P)

(2003/C 70/08)

Euroopan yhteisöjen komissio on valittanut 13.1.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-80/02⁽¹⁾, Tetra Laval BV vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 25.10.2002 antamasta tuomiosta. Valittajan asiamiehinä ovat Michel Petite, Anthony Whelan ja Per Hellström, prosessiosoite Luxemburgissa.

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- kumoaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-80/02 25.10.2002 antaman tuomion,
- velvoittaa Tetra Laval BV:n korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio teki 30.10.2001 fuusiokontrolliasetuksen⁽²⁾ 8 artiklan 3 kohdan nojalla päätöksen, jossa se kielsi sille ilmoitetun Tetra Laval BV:n (Tetra) kokonaan omistaman tytäryhtiön Tetra Laval SA:n ja Sidel SA:n välisen yrityskeskittymän (kieltopäätös)⁽³⁾.

Koska yrityskeskittymä oli jo toteutettu, komissio antoi väitetiedoksiannon, johon Tetra vastasi, ja järjesti kuulemisen, jonka tarkoituksena oli päättää toimenpiteistä tehokkaan kilpailun edellytysten palauttamiseksi asetuksen 8 artiklan 4 kohdan nojalla. Komissio teki 30.1.2002 tällaisen päätöksen (yritysten erottamispäätös).

Yritysten erottamispäätöksen 1 artiklassa määrätään, että Tetran ”on erottava Sidelistä – noudattaen tämän päätöksen liitteen säännöksiä”. Liitteen 1 kohdan 5 alakohdassa vaaditaan, että Tetran on luovuttava koko osuudestaan Sideliin. Liitteen 4 kohdan 1 alakohdassa on asetettu määräaika näiden toimenpiteiden toteuttamiselle.

Tetra on vaatinut erillisillä kanteilla sekä kieltopäätöksen (asia T-5/02) että yritysten erottamispäätöksen (asia T-80/02) kumoamista. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin antoi 25.10.2002 molemmissa asioissa tuomion.

Asiassa T-5/02 antamassaan tuomiossa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumosi kieltopäätöksen.

Asiassa T-80/02 antamassaan tuomiossa (riidanalainen tuomio) ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi, että keskittymä oli toteutettu ja että kieltopäätöksen johdonmukainen seurauksena oli keskittymään osallistuneiden yritysten erottaminen toisistaan. Se lisäsi, että yritysten erottamispäätöksen tekeminen edellyttää, että sitä edeltävä kieltopäätös on pätevä. Näin ollen yritysten erottamispäätöksellä ei ole oikeudellista perustaa, kun kieltopäätös kumotaan. Lopuksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi, että koska se oli asiassa T-5/02 antamassaan tuomiossa kumonnut kieltopäätöksen, yritysten erottamispäätöstä koskeva kumoamiskanne oli hyväksyttävä ilman että sitä vastaan Tetran esittämiä muita väitteitä olisi tarpeen tutkia.

Komissio on valittanut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-5/02 antamasta tuomiosta useilla eri oikeusperusteilla. Jos valitus johtaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tässä asiassa antaman tuomion kumoamiseen, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-80/02 antama tuomio perustuu edellytykseen, jossa on oikeudellinen virhe, koska kieltopäätös on pätemätön. Samalla tavalla kuin kieltopäätöksen kumoaminen oli yritysten erottamispäätöksen kumoamisen yksinomainen peruste, ensin mainitun päätöksen kumoamista koskevan tuomion pätemättömyys johtaisi toiseksi mainitun päätöksen kumoamista koskevan tuomion kumoamiseen.